

วารสารรัชต์ภาคย์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 24 กันยายน-ธันวาคม 2560

TCI กลุ่มที่ 2 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

การศึกษาความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

สถาบันรัชต์ภาคย์

A STUDY OF BURNOUT IN STUDYING ENGLISH OF UNDERGRADUATE STUDENTS

OF RAJAPARK INSTITUTE

¹อาทิติย์ อินต๊ะแก้ว , ²อภิรัชต์ อัครพัฒน์วงษ์²

^{1,2}อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันรัชต์ภาคย์

E-mail : ¹arthitthailand@hotmail.com

Abstract

This study aimed to (1) study levels of burnout in studying English of undergraduate students at Rajapark Institute, (2) compare levels of burnout in studying English of undergraduate students at Rajapark Institute divided by different backgrounds, (3) study factors affecting burnout in studying English of undergraduate students at Rajapark Institute, and (4) qualitatively study the teaching and learning processes of English classroom. Samples were of 283 undergraduate students which selected by the multiple random sampling method. The research instruments were the Burnout in Studying English Questionnaires (BSEQ), the t-test for independent sample, One-Way ANOVA, and the Multiple Regression were used to analyze data. The results revealed that all undergraduate students, in both genders and faculties, had a moderate level of burnout in studying English. All factors were significantly affecting the burnout in studying English level at .05, which also explained the burnout in studying English at 85.4%.

Key word : Burnout / Studying English / Undereducated / Student

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันรัชต์ภาคย์ (2) เปรียบเทียบระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันรัชต์ภาคย์เมื่อจำแนกตามภูมิหลังที่แตกต่างกัน (3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันรัชต์ภาคย์ และ (4) เพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของกรณีศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี ภาคสมทบ สถาบันรัชต์ภาคย์จำนวน 283 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบวัดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ใช้สถิติการทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม (t-test for independent sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษา

ระดับชั้นปริญญาตรี มีระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกตามภูมิภาคที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างตามเพศ คณะและวุฒิการศึกษาที่ใช้สมัครไม่พบความแตกต่างของระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้พบปัจจัยสาเหตุ 5 ด้านที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 85.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความเหนื่อยหน่าย/ การเรียน /วิชาภาษาอังกฤษ/นักศึกษาระดับปริญญาตรี

1. บทนำ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะต่างประเทศในประเทศไทยปัจจุบันยังพบปัญหาในเรื่องของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างมาก โดยข้อมูลจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2557) ได้แสดงให้เห็นภาพรวมของผลการทดสอบภาษาอังกฤษมาตรฐานของผู้เรียนชาวไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นผู้เรียนในช่วงการเรียนสุดท้ายก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยรวมของผู้เรียนตกอยู่ในช่วงคะแนน 20.01 – 30.00 คะแนนมากที่สุดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนนและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยรวมของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตกอยู่ในช่วงคะแนน ระหว่าง 10.01 – 20.00 คะแนน ถึงร้อยละ 40 ของผู้เข้าสอบทั้งหมด ปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังจะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นปัญหาที่สถาบันอุดมศึกษาต่างๆควรให้ความสำคัญและต้อง

ได้รับการแก้ไขอย่างทันที่วงที่ นอกจากนี้ผลการศึกษาของอาทิศย์ อินต๊ะแก้ว (2555) ที่ทำการศึกษาระดับการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาพบว่า นักศึกษาไทยส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยนักศึกษาไม่สามารถฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารได้ แม้ว่าผู้เรียนชาวไทยจะได้รับการเรียนรู้ทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมาอย่างมากมายแล้วก็ตาม ในส่วนของผลการศึกษาของลดทพร สระกาง (2556) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกใช้ตำราเรียนภาษาอังกฤษของอาจารย์พบว่า การเลือกใช้ตำราของอาจารย์บางส่วนมีผลมาจากความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษไปเพียงเพื่อแค่การสอบคัดเลือกให้ผ่านมากกว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสาร ด้วยเหตุนี้เองการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของผู้เรียนชาวไทยส่วนใหญ่อาจมุ่งเน้นการวิเคราะห์ไวยากรณ์และหลักการทางภาษาอังกฤษ การฝึกฝนการทำข้อสอบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำข้อสอบหรือสอบผ่านในระบบการทดสอบต่างๆได้มากกว่าการนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน

แม้ว่าวิธีการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศนั้นมีหลากหลายวิธีให้ผู้สอนภาษาอังกฤษได้เลือกใช้ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ อาทิ การสอนภาษาอังกฤษแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (total physical response: TPR) การสอนภาษาอังกฤษโดยไม่ใช้เสียง (the silent way) การสอนแบบภาษาอังกฤษแบบชักชวน (suggestopedia) การสอนภาษาอังกฤษแบบวิเคราะห์ไวยากรณ์เทียบแปล (grammar translation method) หรือการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นการฟัง-พูด (audiolingualism) และการสอนภาษาอังกฤษเชิงสื่อสาร (communicative language teaching) (Richards และ Rodgers, 2002) แต่วิธีการสอนแต่ละวิธีดังกล่าวที่ผู้สอนเลือกมาใช้กับผู้เรียนอาจไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับผู้เรียนบางครั้งความไม่เหมาะสมหรือความไม่สอดคล้องนี้อาจส่งผลต่อความสุขของผู้เรียนได้ (คุปบุญ ศกุนตนาถ, 2552) นอกจากนี้วิธีการสอนของผู้สอนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้วในงานวิจัยของอาทิตย์ อินตะแก้ว (2555) พบว่าปัจจัยทางด้านตัวผู้สอน เพื่อนในชั้นเรียนรวมถึงสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนภาษาส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอีกด้วย องค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้ยังพบในงานวิจัยของบพิตร อิศระ (2550) ที่พบองค์ประกอบของความสุขในการเรียนรู้จำนวน 3 องค์ประกอบได้แก่ ความรู้สึกของตนเองต่อการเรียนการสอน ความรู้สึกต่อบุคคลอื่นในชั้นเรียนและความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ดังนั้นเมื่อผู้เรียนขาดองค์ประกอบสำคัญใน

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้นแล้วอาจทำให้ผู้เรียนไม่มีความสุขในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและนำไปสู่ภาวะของความเหนื่อยหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษในที่สุด

ความเหนื่อยหน่ายเป็นปรากฏการณ์ทางความรู้สึกและการแสดงออกต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาการของความเหนื่อยหน่ายประกอบด้วย ความรู้สึกตกต่ำ ความอ่อนล้าทางอารมณ์และจิตใจ ความคับข้องใจ ความอ่อนล้าทางร่างกาย การสูญเสียความเป็นบุคคล การประสบความล้มเหลวที่ลดลงและความมั่นใจในตนเองที่ลดลง ความเหนื่อยหน่ายเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความอ่อนล้าทางอารมณ์ (emotional exhaustion) หมายถึง ความรู้สึกเหนื่อยหน่ายหมดกำลังใจ ไม่มีแรงใจในการทำงาน หมดความกระตือรือร้น การลดความเป็นบุคคล (depersonalization) หมายถึง มีความรู้สึกในแง่ลบต่อเพื่อนร่วมงานและผู้อื่น และการลดความสำเร็จส่วนบุคคล (decreased occupational accomplishment) หมายถึง รู้สึกว่าตัวเองไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีความสามารถ และมองตัวเองในแง่ลบ (Maslach, Schaufeli และ Leiter, 2001)

งานวิจัยในรอบ 25 ปีที่ผ่านมาเน้นการศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเหนื่อยหน่ายของบุคคลที่มีต่อบริบทการทำงานของตนเอง ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น (1) ปัจจัยย่อยด้านลักษณะงานที่ทำ (job characteristics) เช่นภาระงานที่มากเกินไป การทำงานให้ได้ตามปริมาณในระยะเวลาที่

จำกัด (Maslach, Schaufeli และ Leiter, 2001) (ชัยยุทธ กลีบบัว และพรพรรณระพี สุทธิวรรณ, 2552) การขัดแย้งในเรื่องของบทบาทในการทำงาน (role conflict) หรือการไม่มีความรู้ในการให้บริการลูกค้า (role ambiguity) (Maslach, Schaufeli และ Leiter, 2001) (2) ปัจจัยย่อยด้านลักษณะของอาชีพ (occupational characteristics) โดยเฉพาะในเรื่องของความท้าทายด้านอารมณ์ในการทำงานกับผู้อื่น บรรยากาศในการทำงาน การช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน ความยุติธรรมในการทำงาน การทำงานอย่างเป็นอิสระ (Maslach, Schaufeli และ Leiter, 2001) (ชัยยุทธ กลีบบัว และพรพรรณระพี สุทธิวรรณ, 2552) ความเครียดที่เกิดจากการประกอบอาชีพ (Reddy และ Poornima, 2012) และ (3) ปัจจัยด้านองค์กร (organizational characteristics) องค์กรมีส่วนในการปรับเปลี่ยนสภาพการทำงานของบุคคล อาทิ การลดจำนวนพนักงาน การรวมหน่วยงานต่างๆ ซึ่งผลการกระทำเหล่านี้ส่งผลต่อความเหนื่อยของพนักงานได้เช่นกัน (Maslach, Schaufeli และ Leiter, 2001)

ปัญหาหรือประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับภาวะความเหนื่อยหน่ายของผู้เรียนชาวไทยที่นักวิชาการและนักวิจัยควรให้ความสำคัญนั้นมีหลากหลาย และบางประเด็นปัญหาเป็นเรื่องที่ควรได้รับการแก้ไขหรือพัฒนาอย่างเร่งด่วน ในขณะที่บางประเด็นเป็นปัญหาระดับชาติที่ต้องแก้ไขในระดับของนโยบาย ทั้งนี้ปัญหาหรือประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับภาวะความเหนื่อยหน่ายของผู้เรียนชาวไทยนี้นับเป็นประเด็นสำคัญหนึ่งที่นักวิชาการศึกษา

หรือนักวิจัยไม่ควรมองข้าม เนื่องจากเมื่อใดที่ผู้เรียนเกิดภาวะของความเหนื่อยหน่ายแล้วนั้นย่อมเป็นสัญญาณบ่งชี้หรือสัญญาณอันตรายให้ทราบว่าย่อมเกิดปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแล้วอย่างแน่นอน โดยปัญหาหรือประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับภาวะความเหนื่อยหน่ายของผู้เรียนชาวไทยที่นักวิชาการและนักวิจัยควรให้ความสำคัญนั้น ได้แก่ การลดเวลาเรียนกับภาวะความไม่เพียงพอและเครียดในการเรียน (หนังสือพิมพ์มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับวันที่ 4 กันยายน 2558: หน้า 18) (2) ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนการสอนและตัวผู้สอน (หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ ฉบับวันที่ 24 เมษายน 2557: หน้า A6) ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่กระหายความรู้ (หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันที่ 30 มิถุนายน 2554: หน้า 11) ภาวะความเครียดและความเหนื่อยหน่ายของผู้เรียนต่อการปฏิรูปการศึกษา (หนังสือพิมพ์สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ฉบับวันที่ 16 พฤษภาคม 2557: หน้า 40) ปัญหาการสอบแอดมิชชันกับความเครียดและความเบื่อหน่าย (หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันที่ 24 มกราคม 2556: หน้า 10) ความเครียดและความเบื่อหน่ายของผู้เรียนต่อระบบการทดสอบของไทย (หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันที่ 5 กันยายน 2556: หน้า 11) และผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (หนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2557: หน้า 17) โดยปัญหาประเด็นสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับความเบื่อหน่ายในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนนั้นเป็นปัญหาการเรียนการสอนที่ควรได้รับแก้ไขและ

พิจารณาให้ความสำคัญและการแก้ไขเป็นอย่างมาก และเมื่อใดที่ผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนแล้วนั้นย่อมเป็นสัญญาณบ่งชี้หรือสัญญาณอันตรายให้ทราบว่าย่อมเกิดปัญหากับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของตนแล้วอย่างแน่นอน

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งทำการศึกษาภาวะของความเหนื่อยหน่ายของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวม เพื่อศึกษาปัจจัยและระดับความเหนื่อยหน่ายที่เกิดขึ้นในสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยปัจจุบัน โดยผลการศึกษาที่ได้ทำให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ตลอดจนการหาแนวทางเพื่อลดภาวะความเหนื่อยหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาและเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาภาวะความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันรัชต์ภาคย์ โดยมีรายละเอียดของวัตถุประสงค์ย่อยของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันรัชต์ภาคย์

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันรัชต์ภาคย์เมื่อจำแนกตามภูมิภาคหลังที่แตกต่างกัน

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันรัชต์ภาคย์

4. เพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนภาษาอังกฤษของกรณีศึกษา

2. วิธีการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาด้วยวิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ (Mixed-methods approach) โดยขอบเขตของการศึกษาเริ่มจากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา ประชากรได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี สถาบันรัชต์ภาคย์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันรัชต์ภาคย์ จำนวน 283 คน และนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์จำนวน 6 คนการวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ (Mixed methods research) ซึ่งแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ การศึกษาเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีภาคสมทบ สถาบันรัชต์ภาคย์จำนวน 283 คนทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือการวิจัยได้แก่ แบบวัดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบบวัดดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3

ตอน โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของอาทิติย์ อินติะแก้ว (2555) และณรงค์ ทีปประชัย (2547) เป็นแนวคิดในการสร้างคำถามเพื่อวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและครอบครัว ปัจจัยด้านผู้สอนภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านเพื่อนในชั้นเรียนและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงบรรยายเพื่อนำเสนอระดับความเหนื่อยในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา การทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม (t-test for independent sample) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบระดับความเหนื่อยในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา

3. ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากการแจกแบบวัดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี ภาคสมทบ สถาบันรัชต์ภาคย์จำนวน 300 คนได้แบบวัดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีความสมบูรณ์ในการตอบกลับมาจำนวน 283 ฉบับ โดยนักศึกษาที่ตอบแบบวัดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ร้อยละ 56.2 เป็นนักศึกษาเพศหญิงและเป็นนักศึกษาระดับชั้น

ปริญญาตรี ภาคสมทบจากคณะบริหารธุรกิจเป็น ผู้ตอบมากที่สุดถึงร้อยละ 54.8

ระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี ภาคสมทบ สถาบันรัชต์ภาคย์ จำแนกตามกลุ่มและประเภท ได้แก่ เพศ คณะและวุฒิ การศึกษาที่ใช้สมัครเรียนต่อพบว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลางในทุกระดับและทุกภูมิภาคหลังที่แตกต่างกันของนักศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาทุกคนมีระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง (ระดับความเหนื่อยหน่ายปานกลางมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 3.49)

ตาราง 1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	124	43.8
หญิง	159	56.2
รวม	283	100
คณะ	ความถี่	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	155	54.8
รัฐประศาสนศาสตร์	45	15.9
วิศวกรรมศาสตร์	32	11.3
ศิลปศาสตร์	51	18
วุฒิที่ใช้สมัครเรียน	ความถี่	ร้อยละ
ม.6	55	19.4

TCI กลุ่มที่ 2 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปวช.	45	15.9
ปวส.	138	48.8
โอนย้ายต่างสถาบัน	45	15.9

ตาราง 2 ระดับความเหนื่อยหน่ายของนักศึกษา

เพศ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหนื่อยหน่าย
ชาย	2.7617	ปานกลาง
หญิง	2.7280	ปานกลาง
คณะ		
บริหารธุรกิจ	2.5977	ปานกลาง
รัฐประศาสนศาสตร์	2.9856	ปานกลาง
วิศวกรรมศาสตร์	3.0766	ปานกลาง
ศิลปศาสตร์	2.7598	ปานกลาง
วุฒิการศึกษา		
ม.6	2.7609	ปานกลาง
ปวช.	2.8733	ปานกลาง
ปวส.	2.7587	ปานกลาง
เทียบโอน/ต่างสถาบัน	2.5411	ปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษที่แบ่งตามเพศ คณะและวุฒิการศึกษาที่ใช้สมัครเรียนต่อ พบว่า

ข้อมูลของนักศึกษาเมื่อจำแนกตามเพศ ได้แก่ นักศึกษาเพศชายและหญิง ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างโดยมีค่า Sig. เท่ากับ .782 กล่าวคือนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจำแนกตามคณะที่นักศึกษาสังกัด ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์ ไม่พบนัยสำคัญของความแตกต่างโดยมีค่า Sig. เท่ากับ .52 กล่าวคือนักศึกษาในทุกคณะมีระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษาที่นักศึกษาใช้สมัครเรียนต่อเพื่อต้องการสะท้อนให้เห็นถึงต้นสังกัดหรือที่มาของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษานั้น ไม่พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเหนื่อยหน่ายของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Sig. = .463)

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลที่จำแนกตามคณะ

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	9.493	3	3.164	3.151	.052
Within Groups	280.145	279	1.004		

TCI กลุ่มที่ 2 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Total	289.638	282			
Between Groups	2.650	3	.883	.859	.463
Within Groups	286.987	279	1.029		
Total	289.638	282			

ตาราง 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลที่จำแนกตามวุฒิการศึกษาที่ใช้เรียนต่อ

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	244.071	5	48.814	321.03	.000
Residual	41.662	274	.152		
Total	285.734	279			

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า ปัจจัยสาเหตุทั้ง 5 ด้านได้แก่ ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและครอบครัว ปัจจัยที่ 2 ปัจจัยด้านผู้สอนภาษาอังกฤษ ปัจจัยที่ 3 ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยที่ 4 ปัจจัยด้านเพื่อนในชั้นเรียนและปัจจัยที่ 5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้นส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคสมทบ สถาบันรัชต์ภาคย์ร้อยละ 85.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ .000

ตาราง 3 ความแปรปรวนในการวิเคราะห์การถดถอย

จากการพิจารณาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและร้อยละที่ร่วมกันอธิบายตัวแปรตามในตาราง 4. พบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมากโดยมีค่า r เท่ากับ .924 และตัวแปรอิสระหรือปัจจัยสาเหตุทั้งหมด ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและครอบครัว ปัจจัยด้านผู้สอนภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านเพื่อนในชั้นเรียนและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพสามารถอธิบายหรือร่วมกันทำนายความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี ภาคสมทบ สถาบันรัชต์ภาคย์ได้ถึงร้อยละ 85.4

เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้นเกี่ยวผลการศึกษากับระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคสมทบ สถาบันรัชต์ภาคย์ สามารถนำเสนอเป็นภาพประกอบเพื่อให้ง่ายในการสื่อความหมาย โดยแสดงในภาพที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคสมทบ สถาบันรัชต์ภาคย์มี

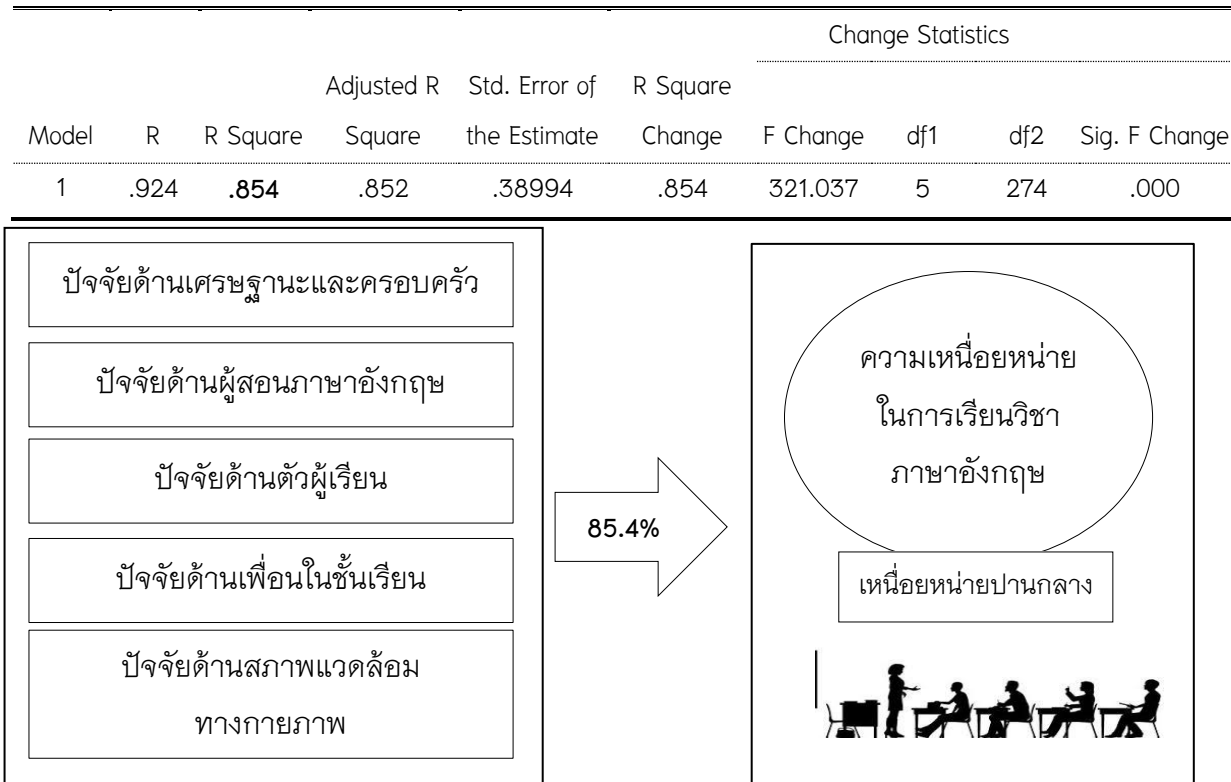

TCI กลุ่มที่ 2 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทั้งเพศ คณะและวุฒิการศึกษาที่ใช้สมัครเรียนกลับพบว่า นักศึกษาทั้งหมดมีระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลางเหมือนกัน ทั้งหมดอีกทั้งปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคสมทบ สถาบันรัชต์ภาคย์ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและครอบครัว

ปัจจัยด้านผู้สอนภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านเพื่อนในชั้นเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม โดยปัจจัยสาเหตุทั้ง 5 ด้านนี้ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคสมทบ สถาบันรัชต์ภาคย์ถึง 85.4%

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและร้อยละที่ร่วมกันอธิบายความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 1 ระดับความเหนื่อยหน่ายและปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การวิจัยระยะที่ 2 การศึกษาเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันรัชต์ภาคย์จำนวน 6 คนจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงโดยเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาดังกล่าว (ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559) ใช้วิธีการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ประเภทล้นมีระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้เห็นกระบวนการเรียนการสอนที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาวะความเหนื่อยหน่ายของ นักศึกษาได้ในหลากหลายปัจจัยสาเหตุ ดังบทสนทนาของนักศึกษา ดังนี้

ด้านวิธีการสอนของอาจารย์

นักศึกษาบางส่วนเห็นว่าจำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก็มีค่อนข้างจำกัดอยู่แล้ว และรายวิชาในหลักสูตรของตนเองก็มีรายวิชาที่เรียนภาษาอังกฤษน้อยอยู่แล้วดังนั้นจึงอยากใช้เวลาในชั้นเรียนภาษาอังกฤษดังกล่าวให้คุ้มค่าที่สุดที่สุด แต่เนื่องจากจำนวนนักศึกษาที่มาเรียนมากจนเกินไปจากหลายหลายสาขาวิชาทำให้ผู้สอนต้องใช้เวลานานในการเช็คชื่อผู้เรียนให้ครบแบบรายบุคคลซึ่งบางครั้งใช้เวลาไปมากกว่าครึ่งชั่วโมงและด้วยจำนวนผู้เรียนที่มีมากส่งผลให้วิธีการสอน

ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในการวิจัยระยะนี้เป็นนำเสนอผลการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและภาวะความเหนื่อยหน่ายของนักศึกษาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพดังกล่าวนี้สนับสนุนผลการศึกษาเชิงปริมาณที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ทั้งเพศชายและหญิง นักศึกษาในทุกคณะและนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาก่อนเข้าสมัครเรียนทุก

ของผู้สอนต้องใช้วิธีการบรรยายอย่างเดียวซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษควรใช้วิธีการที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ดังสะท้อนจากบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ นักศึกษาเรียนกันเยอะเลยคะ ภาษาอังกฤษพื้นฐาน คนหนาแน่นดี หลายเอกเล อาจารย์ก็ใช้เวลาเช็คชื่อนานหน่อยไปเป็นครึ่งชั่วโมงเคยคะ เวลาเรียนก็น้อยอยู่แล้ว เน้นส่งงานให้มีคะแนน” (น.ศ. คณะบริหารธุรกิจ, สัมภาษณ์. 26 มี.ค 60)

ด้านผู้เรียน

นักศึกษาส่วนมากเห็นตรงกันว่าปัญหาในเรื่องของพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ไม่แน่นพอส่งผลให้นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาบางคนจบการศึกษานอกระบบที่ไม่ได้เน้นภาษาอังกฤษมามากเท่าใดนัก เมื่อตนเองมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่ไม่ดีพอและตามเพื่อนและ

ครูผู้สอนไม่ทันจึงส่งผลให้ตนเองไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษและเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังสะท้อนจากบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ภาษาอังกฤษกับผม ไข้... มันไม่ถูกกันครับ เรียนมาอย่างไรก็ได้เท่านั้นแหละครับ (หัวเราะ) เรียนมาตั้งแต่เด็กก็ยังไม่ค่อยได้ เซ็งมะครับ จริง ๆ อยากเก่งนะ แต่มาเรียนยังไม่มันก็ไม่ดีขึ้นสงสัยคงเอาดีทางนี้ไม่ได้ละครับ” (น.ศ. ค.ณ.ะ วิศวกรรมศาสตร์, สัมภาษณ์. 26 ,มี.ค. 60)

ด้านเพื่อนในชั้นเรียน

นักศึกษาระดับปริญญาเห็นว่าเพื่อนส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสนใจในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาบางส่วนมักทำกิจกรรมอย่างอื่นในชั้นเรียนแทน ด้วยจำนวนผู้เรียนที่มีจำนวนมากทำให้เป็นการยากที่ผู้สอนจะสามารถควบคุมชั้นเรียนได้ และเพื่อนไม่ค่อยสนใจในเรื่องของการทำงานกลุ่มส่งในรายวิชาภาษาอังกฤษทำให้กรณีศึกษาบางครั้งเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดังสะท้อนจาก

“เรียนอังกฤษพื้นฐานคนเรียนกันเยอะอยู่แล้ว หลายสาขาบางคนไม่ตั้งใจเรียนก็คุยกันเสียงหลังห้อง เล่นโทรศัพท์มือถือบ้างอะไรบ้าง มาเรียนแค่มาเช็คชื่อ มันทำให้เราเสียสมาธิมากคะ หนูตั้งใจอยากเรียนภาษาให้เก่ง พอเจอแบบนี้บางทีก็เบื่อมากนะคะ อยากย้ายไปนั่งแถวหน้าเพื่อนในกลุ่มก็ไม่ต้องนั่งแถวหน้าอีก จะย้ายไปนั่งหน้าคนเดียวก็กระไรอยู่ คนเยอะคะ ฉายเดี่ยวมันจะโดดเด่นไปนิดนึง” (น.ศ. คณะบริหารธุรกิจ, สัมภาษณ์. 26 ,มี.ค. 60)

1. สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

การที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความรู้สึกเหนื่อยหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ทั้งนี้เมื่อจำแนกนักศึกษาดังกล่าวตามภูมิภาคที่แตกต่างกันแล้วก็กลับพบว่านักศึกษาทุกเพศ ทุกคนขณะนั้นมีระดับความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลางเช่นกัน ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับประเด็นข่าวที่สำคัญที่ได้นำเสนอในงานวิจัยนี้ อาทิ ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนการสอนและตัวผู้สอน (หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ ฉบับวันที่ 24 เมษายน 2557: หน้า A6) ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่กระหายความรู้ (หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันที่ 30 มิถุนายน 2554: หน้า 11) ภาวะความเครียดและความเหนื่อยหน่ายของผู้เรียนต่อการปฏิรูปการศึกษา (หนังสือพิมพ์สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ฉบับวันที่ 16 พฤษภาคม 2557: หน้า 40) ปัญหาการสอบแอดมิชชันกับความเครียดและความเบื่อหน่าย (หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันที่ 24 มกราคม 2556: หน้า 10) ความเครียดและความเบื่อหน่ายของผู้เรียนต่อระบบการทดสอบของไทย (หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันที่ 5 กันยายน 2556: หน้า 11) และผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน (หนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2557: หน้า 17) ซึ่งประเด็นปัญหานี้นอกเหนือจากเป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาภายในสถาบันแล้วปัญหาดังกล่าวยังเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวไทยในระดับประเทศอีกด้วย

ผลการศึกษาที่พบว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจและครอบครัวเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นสอดคล้องกับแนวคิดของ Maslach, Schaufeli และ Leiter (2001) และชัยยุทธ กลีบบัว และพรพรรณระพี สุทธิวรรณ (2552) ที่กล่าวว่าปัจจัยด้านสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมนั้นส่งผลต่อความเหนื่อยหน่าย ได้แก่ ปัจจัยย่อยด้านลักษณะงานที่ทำ (job characteristics) และปัจจัยย่อยด้านลักษณะของอาชีพ (occupational characteristics) ซึ่งนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนในระดับปริญญาตรี ภาคสมทบส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่ทำงานและเรียนไปด้วยในเวลาเดียวกัน ดังนั้นลักษณะของงานและลักษณะอาชีพที่นักศึกษาทำอยู่อาจเป็นอาชีพที่ไม่มีรายได้ไม่มากเพียงพอเนื่องจากผู้เรียนยังไม่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและส่วนหนึ่งอาจมีเหตุจากปัจจัยด้านองค์กร (organizational characteristics) เช่นการไม่ได้รับการขึ้นเงินเดือน การจ่ายเงินเดือนให้นักศึกษาในอัตราที่น้อยหรือช้าในแต่ละองค์กร เป็นต้นจึงส่งผลต่อการเรียนและภาวะความรู้สึกลงของนักศึกษานั้นเอง

ผลการศึกษาที่พบว่าปัจจัยด้านผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นเนื่องจากผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนให้เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพได้นั้นเอง สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2559) ที่ได้ประกาศนโยบายการ

ยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาขึ้นโดยมุ่งการปฏิรูปและการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสารสากลในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากทุกแหล่งข้อมูลความรู้ได้ทั่วโลก โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับ (1) การให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาในทุกหลักสูตรและทุกระดับการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความพร้อมทั้งทางวิชาการ วิชาชีพและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ (2) การให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำแผนเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายโดยมีตัวชี้วัดและมีการประเมินผลที่ชัดเจน (3) การให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนด และ (4) การให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร กระบวนการ สื่อและ/หรือสิ่งแวดล้อมที่จะเปิดโอกาสและเสริมแรงจูงใจให้นิสิตนักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง ดังนั้นการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขในด้านของผู้สอนภาษาอังกฤษโดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษจากการบรรยายมาสู่รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทำการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอน จัดให้มีการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความ
รักและสนใจในภาษาอังกฤษยอมทำให้ผู้เรียนไม่เกิด
ความเหนื่อยหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาที่พบว่าปัจจัยด้านผู้เรียนเป็น
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายในการเรียน
ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในเรื่องของพื้นฐานความรู้
เดิมทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา การที่นักศึกษามี
พื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างอ่อนหรือแทบ
ไม่มีพื้นฐานเลยอันเนื่องมาจากการขาดความสนใจใ
ในการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ
การสอบผ่านหลักสูตรการศึกษานอกระบบ
โรงเรียนที่ไม่มีการเน้นในเรื่องของภาษาอังกฤษมาก
เท่าใดนัก ส่งผลให้นักศึกษามีปัญหาในการศึกษา
ต่อในระดับปริญญาตรีที่ไม่สามารถเข้าใจบทเรียน
ได้ตามเนื้อหาในหลักสูตรที่ควรจะเป็น บางครั้งการ
เรียนภาษาอังกฤษที่ไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจนำไปสู่
ความคับข้องใจและความเหนื่อยหน่ายในการเรียน
ภาษาอังกฤษในที่สุดสอดคล้องกับผลการศึกษา
ของอาทิตย์ อินตะแก้ว (2555) ที่พบว่าปัญหาใน
เรื่องของการขาดความรู้ทางภาษาอังกฤษของ
นักศึกษา เช่น ความรู้ทางด้านระบบไวยากรณ์และ
ความรู้ทางด้านคำศัพท์นั้นส่งผลให้นักศึกษาเกิด
ความคับข้องใจและไม่อยากมีปฏิสัมพันธ์หรือการ
ร่วมกิจกรรมทางภาษาใด ๆ ในชั้นเรียน
ภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาที่พบว่าปัจจัยด้านเพื่อนใน
ชั้นเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายใน
การเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากพลวัตรของกลุ่มทำ
ให้เกิดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไปตามกลุ่มใน

ชั้นเรียนกล่าวคือเมื่อผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความ
สนใจในการเรียนภาษาอังกฤษจึงอาจเป็นการยาก
ต่อทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนที่ตั้งใจเรียนในการปฏิบัติ
หน้าที่ในการเรียนการสอนนั้น ๆ การไม่สนใจและ
การพูดคุยกันในชั้นเรียนเป็นตัวอย่างของปัจจัยด้าน
เพื่อนที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายของผู้เรียนคน
อื่นในชั้นเรียนภาษาอังกฤษสอดคล้องกับผล
การศึกษาของอาทิตย์ อินตะแก้ว (2555) ที่พบว่า
การให้ความสนใจของเพื่อนในชั้นเรียน เช่น การทำ
กิจกรรมทางภาษาในชั้นเรียน การรายงานหรือการ
พูดหน้าชั้นเรียนต่าง ๆ เมื่อไม่มีนักศึกษาคนใดให้
ความร่วมมือหรือคอยจับผิดคนที่อยากแสดงออก
ในชั้นเรียนยอมทำให้ไม่มีผู้เรียนคนใดกล้าที่จะมี
ส่วนร่วมต่าง ๆ ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษส่งผลให้
ผู้เรียนบางคนที่มีความตั้งใจในการเรียนหมดโอกาส
หรือไม่กล้าแสดงออกในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ การ
สอบถามและโต้แย้งทางภาษากับผู้สอนทำให้ผู้เรียน
อาจเกิดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนได้ในที่สุดผล
การศึกษาที่พบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทาง
กายภาพเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเหนื่อยหน่ายใน
การเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากจำนวนผู้เรียนที่มี
มากจนเกินไปในการจัดสรรจำนวนผู้เรียนให้เรียน
ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวนที่นั่งที่แออัด
และอากาศที่บางครั้งอาจร้อนอบอ้าวจนเกินไป
ส่งผลให้เกิดความเหนื่อยหน่ายไม่อยากเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่เป็นรายวิชาบังคับของ
นักศึกษาทุกวิชาเอกและทุกคณะสอดคล้องกับผล
การศึกษาของอาทิตย์ อินตะแก้ว (2555) ที่พบว่า
สภาพแวดล้อมของห้องเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้

ของผู้เรียนอาทิ อุณหภูมิของห้องเรียน จำนวนที่นั่ง และขนาดของห้องเรียน ความดังของเสียงทั้งภายในและนอกห้องเรียนที่ล้วนส่งผลต่อการรับรู้และการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากการศึกษาพบว่าผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรมีเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลายและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนให้ได้มากที่สุด นอกเหนือจากวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบบรรยายทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. การเปิดคอร์สอบรมการปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษหรือการจัดคณิศนให้คำปรึกษา

ทางด้านการเรียนภาษาอังกฤษเป็นการช่วยปรับพื้นฐานและส่งเสริมแนวทางการพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีแนวทางที่ดีในการพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองและเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3. มหาวิทยาลัยควรจัดสรรจำนวนผู้เรียนให้มีความเหมาะสมกับชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงโอกาสที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสเข้าถึงผู้สอนและการได้ฝึกทำกิจกรรมต่าง ๆ ทางภาษาได้อย่างสะดวกอีกด้วย อาจารย์รวมถึงอุปกรณ์หรือการสอนต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการสอนนอกเหนือจากตำราและโมดัลโคโรโฟน ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังให้เกิดบรรยากาศอันพึงประสงค์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสุขห่างไกลจากความเหนื่อยหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- คุณุญ ศกุนตนาศ. (2552). **ผลของความสอดคล้องระหว่างแบบการเรียนกับแบบการสอนที่มีต่อความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน**. ปรินญาณิพนธ์ (ค.ม). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร
- ชัยยุทธ กลีบบัว และพรพรรณระพี สุทธิวรรณ. (2552). **การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน**. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย. ปีที่ 22 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม 2552): 411- 426
- บพิตร อิศระ. (2550). **การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร**. ปรินญาณิพนธ์ (ค.ม). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร

ลดภาพร สระกาง. (2556). การศึกษาความรู้สึกของครูที่มีต่อการใช้แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาของครูภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดมหาสารคาม. ปรินท์นิพนธ์ (ศศ.ม). กรุงเทพมหานคร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2559). ออนไลน์: <http://www.niets.or.th>

อาทิตย์ อินตะแก้ว. (2555). ประเภทของความเจ็บและตัวแปรอธิบายความเจ็บของนักศึกษา มหาวิทยาลัยในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ: การพัฒนาทฤษฎีฐานรากจากการวิจัยแบบผสมวิธี. ปรินท์นิพนธ์ (ศศ.ม). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

Maslach C, Jackson, S., (1981). **The measurement of experienced burnout.** Journal of Occupational Behaviors. 1981; 2: 99–113

Maslach, C. & Schaufeli, W., & Leiter, M., (2001). **Job Burnout.** Annual Review of Psychology; 52 (1): 397– 422.

Reddy, L, & Poornima, R. (2012). **Occupational Stress and Professional Burnout of University Teachers in South India.** International Journal of Educational Planning & Administration. Volume 2, Number 2 (2012):109–124

Richards, J. & Rodgers, T. (2002). **Approaches and Methods in Language Teaching.** 2nd edition. Cambridge University Press: USA

Name: Oshin Intakaew
Address: 68 Soi Ramkhamhaeng 21 (Nawam) Intersection 10 Wang Thonglang Wangthonglang District, Bangkok 10310
Education: Education: Ph.D in Research and Development on Human Potential, Srinakharinwirot University.
Work: Department of Business English, Faculty of Liberal Arts